

1094

1912. Τακρίριον, 10 Ἀπριλίου, πΚ. Ἰωακεῖμ Γ', πρὸς Ὑπ. Δικαιοσύνης Τουρκίας,
περὶ μνηστείας παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις, ἐν 189, Δ', σ. 51.
«... τῆς μνηστείας θεωρουμένης ὡς προπαρασκευῆς πρὸς τὸν γάμον, δὲν βιάζεται μὲν ὁ ἅπαξ μνηστευθεὶς εἰς τὴν τέλεσιν γάμου μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ καὶ τὰνάπαλιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται τῷ ἐτέρῳ τῶν μνηστῶν ἢ αὐθαίρετος λύσις τῆς μνηστείας καὶ ἡ σύναψις γάμου μετ' ἄλλου προσώπου, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς οἰκείας Ἐκκλ. Ἀρχῆς, ἥτις καὶ μόνη δικαιούται, εἴτε δικαστικῶς, εἴτε καὶ συμβιβαστικῶς, τὰ προβῇ εἰς τὴν λύσιν τῆς μνηστείας».

1095

1914. Καταστατικὸν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου (Λευκωσία 1914). Τὰ ἄρθρα 67–79 περὶ γάμου καὶ διαζυγίου.

1096

1914. Νόμος 147 Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. «Περὶ τῆς ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις ἐφαρμοστέας νομοθεσίας καὶ τῆς δικαστικῆς αὐτῶν ὁργανώσεως».
«... 2. Ἐν Κρίτῃ ἰσχύουσι προαῖτι αἱ τοῦ Βεζαντινοῦ Δικαίου διατάξεις, ὡς πρὸς τὰ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ κληρονομικῶν Δικαιῶν, μετὰ τὸν δι' εἰδικῶν αὐτόθι νόμων ἐπετεχθεισῶν μεταρρυθμίσεων.
Ἐν ταῖς χώραις ταῖς διατελούσαις ἔτι καὶ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, εἰσάγεται ἐν γένει ἡ ἑλληνικὴ ἀστική Νομοθεσία. Διατηροῦνται ὅμως ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ γαιῶν διατάξεις, αἱ ρυθμίζουσαι τὰ ἐπ' αὐτῶν ἰδιωτικῆς φύσεως δικαιώματα, τῶν περὶ τούτων δικαιοπραξιῶν συντελουμένων ἐφεξῆς κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους. Κατὰ τὰ λοιπὰ παραμένουσιν οἱ ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις προϋπάρχοντες ἀστικοὶ Νόμοι...»

1097

1916. Ἀπάντησις μητρ. Κῶ Ἀγαθαγγέλου πρὸς Πρωτοδικεῖον Κῶ, δίδουσα πληροφορίας περὶ ἐθίμου, ἐν 189, Γ', σ. 174.
Ὡς πρὸς τὴν πόλιν Κῶ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθησαν ἐν χρήσει προικοσύμφωνα, οὐδεμία περίπτωσις ἀπαντᾷ προικίσεως εἰς ἄνδρα, ἐν προικοσυμφώνοις. Ἐν δὲ τοῖς Κώδιξι τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίου οὐδεμία περίπτωσις τακτικῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοιούτου ἐθίμου ἀπαντᾷ, καὶ οὐδεμία σχετικὴ ἀπόφασις κυροῖ τοῦτο ἐξ ὀλοκλήρου, ἐν τῷ διατακτικῷ αὐτῆς, ἢ ποιεῖται μνεῖαν παρεμπιπτόντως, πλὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ ἡμερομ. 22 Αὐγούστου 1903 ἀποφ. τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίου.

1098

1923. Συνθήκη Λωζάννης,
Τὰ ἄρθρα 38–44 ἀφοροῦν εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας.